

HOMILIA AKTEM LITURGICZNYM

W czasie Mszy świętej, po proklamacji Ewangelii kapłan celebrujący wygłasza homilię, która nie tylko przypomina i przekazuje orędzie zbawienia, ale podczas jej głoszenia słuchacze są włączeni w nurt zbawczych wydarzeń, które są w liturgii wspominane i uobecniane. Głównym celem homilii jest wyjaśnienie wygłoszonych wcześniej czytań biblijnych w nawiązaniu do aktualnie przeżywanego okresu liturgicznego oraz wprowadzenie zgromadzonej wspólnoty wiernych do czynnego, świadomego i owocnego uczestnictwa w liturgii Eucharystycznej. Homilia jest aktem liturgicznym, ponieważ ma moc uświęcania. Posługując się osobą kapłana, Bóg udziela się w niej człowiekowi i wzywa lud Boży do wewnętrznej przemiany. Podczas głoszenia homilii kapłan jako sługa Bożego słowa używa swoich ust samemu Chrystusowi, który podobnie jak uczniom w Emaus, wyjaśnia nam Pisma”. W tym sensie homilia stanowi „najwyższy moment dialogu Boga ze swoim ludem, poprzedzający sakramentalną komunie” oraz przygotowuje wiernych do wyznania wiary.

Ojciec Święty Franciszek w adhortacji apostolskiej „Ewangelii gaudium” przypomina, iż przepowiadanie słowa nie może zaburzać harmonii i rytmu całej Mszy świętej. Ogromna odpowiedzialność pod tym względem spoczywa na kapłanach, którzy wygłaszając homilie wypełniają piękną i trudną misję jednoczenia ze sobą dwóch kochających się serc: serca Boga i serca Jego ludu.

Dlatego każdy kaznodzieja powinien starać się wpięrcz rozpoznać serce swojej wspólnoty i jej potrzeby, aby później w sposób zwięzły i przystępny wyjaśniać poszczególne treści zbawcze. Powinien czynić to w taki sposób, aby w centrum przepowiadania była zawsze osoba Jezusa, a nie on sam. Wszyscy powinniśmy pamiętać o tym, iż homilia nie jest jakimś rozrywkowym spektaklem, wystąpieniem medialnym, czy jakąś konferencją lub lekcją lecz żywym dialogiem pomiędzy Bogiem a Jego ludem, dialogiem dającym zawsze nadzieję i kierującym do źródeł zbawienia.

(Zdj. <http://slovo.grodnensis.by>)